

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 212/2018-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. apríla 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 253/2011 po právoplatnosti nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 692/2015 zo 7. apríla 2016, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. marca 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo

námestie 201, Námestovo, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 253/2011 (ďalej len „namietané konanie“).

Zo sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že sťažovateľka je účastníčkou konania o zaplatenie peňažného plnenia s príslušenstvom z titulu zmluvy o nájme nebytových priestorov vedeného okresným súdom pod sp. zn. 9 C 253/2011 v procesnom postavení odporkyne. Návrh na začatie konania bol okresnému súdu doručený 31. októbra 2011.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že od 31. októbra 2011 do súčasnosti pod sp. zn. 9 C 253/2011 prebieha na okresnom súde konanie v právnej veci o zaplatenie 760 € s príslušenstvom, v ktorom je žalovaná, a tiež o jej vzájomnom návrhu o zaplatenie sumy 1 400 € s príslušenstvom.

Predmetom sporu je zaplatenie nájomného a príslušenstva z titulu zmluvy o nájme nebytových priestorov a náhrady škody. Takéto veci tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo [redacted] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 253/2011 porušené boli.

Okresnému súdu Námestovo prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp.zn. 9 C 253/2011 konal bez zbytočných prietahov.

[redacted] priznáva finančné zadostučinenie v sume 3.000,-EUR, ktoré je jej Okresný súd Námestovo povinný zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Námestovo je povinný zaplatiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 325,42 EUR na účet advokáta JUDr. Jána Vajdu č.ú... do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) pritom možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného

práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konania (napr. I. ÚS 66/98, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 453/2011).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 9 C 253/2011 dochádza k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa zistenia ústavného súdu vo veci sťažnosti sťažovateľky v namietanom konaní už ústavný súd rozhodol nálezom sp. zn. II. ÚS 692/2015 zo 7. apríla 2016 tak, že vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zároveň prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, sťažovateľke priznal finančné zadostučinenie a náhradu trov konania.

Po podaní sťažnosti sťažovateľkou 5. marca 2018 teda ústavný súd prieskum sústredil na obdobie po jeho rozhodnutí zo 7. apríla 2016.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06).

Namietané konanie po náleze ústavného súdu pokračovalo pojednávaním 14. apríla 2016, na ktorom okresný súd rozhodol v merite veci tak, že žalobu zamietol.

Po odvolaní žalobcov proti rozsudku zo 14. apríla 2016 sa spis od 5. decembra 2016 do 24. apríla 2017 nachádzal na Krajskom súde v Žiline. Do pojednávania uskutočneného na okresnom súde 14. septembra 2017 bol okresný súd 4 mesiace nečinný. Od septembra 2017 do ďalšieho pojednávania uskutočneného 16. novembra 2017 (bolo vykonané dokazovanie výsluchom svedkov) okresný súd vykonával úkony smerujúce k rozhodnutiu veci, teda nedochádzalo k zbytočným priet'ahom. Dňa 29. decembra 2017 právny zástupca s'ťažovateľky oznámil, že trvá na svojich návrhoch na vykonanie dokazovania. Vo veci sa 1. februára 2018 uskutočnilo pojednávanie, na ktorom boli vypočutí svedkovia. Dňa 22. februára 2018 právny zástupca s'ťažovateľky okresnému súde doručil ďalšie návrhy na dokazovanie (svedkami i znaleckým dokazovaním). Dňa 6. marca 2018 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 26. apríl 2018 z dôvodu neúčasti žalobcov.

Ústavný súd konštatuje, že v priebehu doterajšieho konania sa vyskytlo obdobie, v ktorom okresný súd nevykonal žiadny úkon smerujúci k rozhodnutiu veci (od 24. apríla 2017 do 14. septembra 2017 – 4 mesiace).

Vo vzťahu k posúdeniu doterajšej dĺžky namietaného konania ústavný súd konštatuje, že hoci doterajší postup okresného súdu v namietanom konaní nebol vždy bez priet'ahov, zistené nedostatky v postupe okresného súdu dosiaľ nemajú takú intenzitu, že by im bolo možné pripísať ústavný rozmer, teda že by umožňovali prijatie záveru o porušení základného práva s'ťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. (m. m. III. ÚS 24/04, III. ÚS 67/04).

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po predbežnom prerokovaní s'ťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2018